

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023231 18 Кж
Бања Лука, 10.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог М.Ч., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Г.Ј. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 023231 18 Кв 2 од 04.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог М.Ч., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 18 Кв 2 од 04.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 023231 18 Кв 2 од 04.10.2018. године, продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца према осумњиченом М.Ч., против којег се води истрага због кривичног дјела убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је против осумњиченог продужен из притворских разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Г.Ј. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се притвор укинути и осумњичени одмах пустити на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Без основа су жалбени приговори у прилог тврдњи да су у образложењу побијаног рјешења изостали разлози о одлучним чињеницама, те да је тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер супротно наводима из жалбе, у образложењу побијаног рјешења, дати су разлози како о закључку првостепеног суда у вези постојања основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, тако и разлози за постојање притворских разлога из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, по основу којих је према осумњиченом продужен притвор. Притом, супротно жалбеним приговорима, овај суд наглашава да у образложењу побијаног рјешења су наведени и у довољној мјери, образложени докази прикупљени у досадашњој фази истраге, са аспекта постојања основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора.

Дакле, основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, утврђена је и образложена (како је то наведено у образложењу побијаног рјешења) и од стране судије за претходни поступак првостепеног суда, на основу до тада прикупљених доказа у почетној фази истраге, те је осим тих доказа, првостепени суд оцјенио и доказе које је Окружно јавно тужилаштво приложило уз поднесени приједлог за продужење притвора. С тога и по оцјени овог суда, ти докази, у међусобној повезаности, представљају ваљану основу за чињеничне закључке дате у побијаном рјешењу, за постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело убиства у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 27. КЗ РС.

Такође су неосновани и жалбени приговори браниоца осумњиченог да не стоје разлози за притвор према осумњиченом предвиђени у члану 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио да постоји основана бојазан да би осумњичени боравком на слободи могао ометати кривични поступак утицајем на Н.Д., као лице које се доводи у везу са извршењем предметног кривичног дјела и о томе у образложењу побијаног рјешења дао детаљне и ваљане разлоге, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге.

Надаље, поред околности које се односе на тежину дјела, те начин и мјесто извршења истог (испред стамбене зграде у којој станује оштећени, у раним вечерњим сатима када је очекивано да је више грађана на улици, упорност осумњиченог и другог саучесника да оштећеном ударце задају металним предметом – телескоп палицом у предјелу главе, а након што је од удараца пао на тло, настављају ударце задавати у предјелу главе и тијела), правилно је првостепени суд нашао и постојање ванредних околности у времену релевантном за продужење притвора и то у чињеници заинтересованости медија, а тиме и јавности, који у својим ТВ каналима, ударним емисијама и дневницима, те писаним средствима информисања, редовно обавјештавају јавност о овом кривичном дјелу и поступку, на који је начин шира јавност у потпуности упозната са начином извршења предметног кривичног дјела. Напријед наведене околности, заједно са чињеницом да је оштећени новинар једне медијске куће, да су средства информисања приказивала протесте и окупљања новинара, те износила саопштења Удружења новинара поводом овог догађаја, и по оцјени овог суда представљају ванредне околности због којих би пуштање на слободу

осумњиченог резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда. У тим околностима, правилно првостепени суд налази постојање и притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и о томе даје ваљане разлоге.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и осумњиченом укине притвор, те пусти на слободу, није основано.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић